

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Lásdi Tibor

Cím:

Látogatás Budán a „vasbetonnál”

Forrás:

Világosság

1957. VI. 18

Idő:

1957

Személy:

Helyszám:

t. v. füz.) (Oldal)

zp. Városbáza — 1896/50

Látogatás Budán a „vasbetonnál”

Képeken, filmhíradóban is sokszor láttuk már az újjáépült Ganz Villamossági gyárat. De itt állni a gigantikus nagyságú épülettömbök között, felnézni a tiszta vasbetonból épült öteleteres motorgyárra — mindig új élmény. Több az ablak ezen az épületen, mint a fal. Az üvegszemek vakítóan villognak a tűző napsütésben, a nyitott ablakon halkán dohogva szűrődik ki a gépek zaja. Majd minden új itt — ez a sok új a jelen. A „vasbeton” — csak így hívják a gyárban a motorgyár új épületét — 1948-ban adták át rendeltetésének. De nemcsak ez a gyárrész épült fel. A felszabadulás óta meghosszabbították a nagyszerű, újjáépítették a megmunkálóműhely leégett tetőzetét, újat emeltek a bombák tüzeitől teljesen kiégett transzformátorműhely helyébe, pompás, ezerszemélyes, vadonatúj fürdőépületet bocsátottak a munkások rendelkezésére. Mindez új. És a régi? Itt-ott egy alacsony, az idő fogától feketére mart barakk, a háború viharától megmenekült igazgatósági épület. És megmaradtak a múltból az emlékek is.

A MULT ÉS A JELEN

Csala Lajos ellenőr, élmunkás (esztergályos volt még egy éve) emlékezik:

— 1937-ben kerültem ide. A műhelyben mozogni is alig lehetett, kicsi volt, szűk, egészségtelen. Csak a hajcsárok voltak frissek és fáradhatatlannok.

— Most? Olyan ez a műhely ahhoz képest, mint egy szanatórium. Elvezet itt dolgozni...

Csala elvtárs és sokszáz munkatársa, napi munkája végeztével átbalag a néhány lépcsőnyire lévő fürdőbe. Tavaly, 1949-ben készült el az épület. Alsó emeletén van a konyha és az étkező. Ragyog a tiszaságtól.

Az emeleteken van a fürdő. Amikor belépünk, úgy érezzük, mintha a Palatinus strandfürdő öltözői között járnánk. A napsütötte csarnokban dupla sorban állnak az öltözőszekrények. A terem tágas, világos. Innen nyílnak az ajtók a fürdőszobákba. Tejüveggel elválasztva sorakoznak egymás mellett a zuhanyok, szemben velük a mosdókagylók. A fürdőszobák falait hófehér eszme borítja.

Petrovics Károly esztergályos mosolyogva öltözködik, bőrét pirosra csipste a forró víz. Arcáról eltűnik a mosoly, amint emlékezik:

— Itt dolgoztam már a harmincas években. Nem volt itt akkor zuhany. Egy vályúszerű, hosszú mosdóban mosakodtunk, már aki oda tudott járni. Öltözőszekrény alig volt, kettő is bepakoltak egybe. Legtöbbször így is a műhelyben, a gépre, vagy szögére akasztották a ruhájukat...

Petrovics elvtárs akkor mosolyodik

el újra, amikor munkájáról beszél. 180—200 százalékot teljesít, selejmentesen dolgozik. Van miért...

ÉPÜL A JÖVŐ

A fejlődésben nincs megállás — a Ganz Villamosságiban nemcsak az eddigi eredmények tükrözik sikereinket. Szakadatlanul folyik az építkezés, mintegy előremutatva, a jövőbe.

A motorgyár mellett zöld gypszegéllyel, virágokkal övezett épületben folyik a munka. Allványokon dolgozó munkások az ablakkereteket festik, szerelik. Az egyik falba véges-végig beépítették már az áramerősségszabályozó és kezelőberendezéseket. Ott, ahol a gépek állnak majd, már elkészültek a betonlapok.

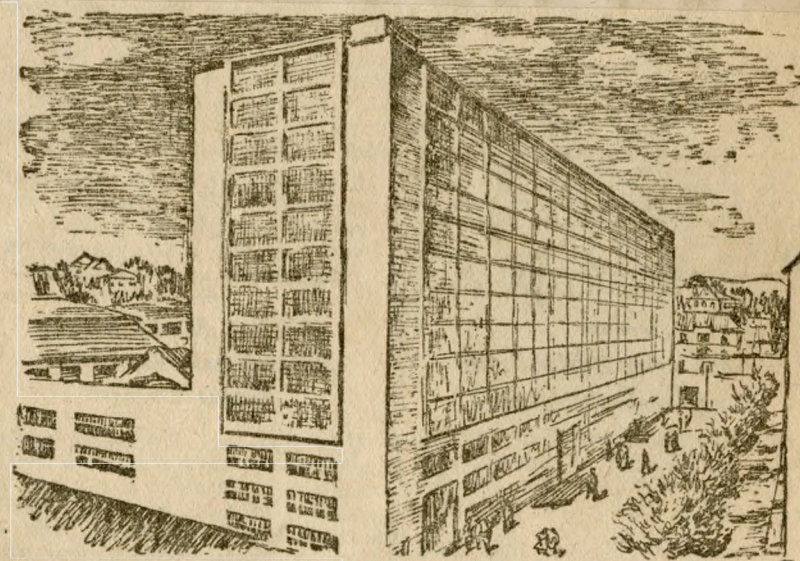
— Ez a műhely lesz a gyár szeme, agya és lelkiismerete — mondja Balassa elvtárs, a tervosztály dolgozója. — Itt ellenőrzik az elkészült motorokat, itt vizsgálják majd a gépek minőségét, teljesítőképességét. Nagy szükség van a műhelyre, most még szanaszét folyik az ellenőrzés.

A legnagyobb építkezés a „spedició”-n, a leendő raktárépületen folyik. Ez az önmagában is kisebb gyárra emlékeztető épület hasonló lesz a motorgyárhoz. Az ablakokat itt-ott még eltakarják a gördülő allványok. November végére kell befejezni a munkát — az építési iroda szerint meg is lesz határidőre. Ezen az épületen is folyik a harc, a régi, a ma-

radiság, a hibák ellen. Van már jachtani. A munkások sok esetben nem tudják, mit dolgoznak holnap, mert a tervfelbontás csak papíron van meg. Akadályozza ez a verseny fejlődését is. Bár például az építkezésen dolgozó valamenyi ifi tett felajánlást a kongresszusra, a verseny mégsem

elég fejlett — éppen a tervfelbontás gyengesége miatt. De a dolgozók, a pártszervezet vezetésével, harcba indultak a hibák ellen. Győzni fognak!

EZ ISMÉT A JELEN

A „vasbeton”, a motorgyár pompás épülete.

hatalmas, új gyárépületekben, a tágas műhelyekben, a szerelőcsarnokban, a gépek mellett vidáman, lelkesen folyik a munka. Ime, néhány filmkocka a gyár életéből:

Oriási tábla hirdeti a bejárat közelében a Ganz Hajóval vívott párosverseny eredményeit. Megtudjuk innen, hogy áprilisban a Ganz Villany túlteljesítette termelési tervét, hogy az üzemben ebben a hónapban 115-ről 145-re nőtt a sztahánovisták száma, hogy az előirányzott 70 százalék he-

lyett 85 százalékra teljesítette a gyár a tervfelbontás terén vállalt kötelezettségét.

De figyelmeztet a tábla arra is, hogy még sok a tennivaló, hogy a babérokon pillanatra sem szabad megpihenni: az öntödei selejt például 1.46 százalékkal emelke-

dett áprilisban. De folyik a munka a jobb eredményekért — látjuk az egyik „villám”-on is, milyen hatalmas erővel. Csak tegnap reggel jelent meg a Standard felhívása, és ebben a gyárban, mely a legutóbbi, 1948-as Nagybudapesti Pártkonferencia óta is olyan hatalmas mértékben fejlődött, már tegnap délelőtt 7 műhely, 2 rakár és a gépház dolgozói bejelentették csatlakozásukat a felhíváshoz, elvállalták, hogy a konferencia napjáig műhelyeikben versenyben lesz minden kommunista...

A Ganz Villany dolgozói lankadatlanul, pillanatnyi megtorpanás nélkül harcolnak tovább, küzdenek a hibák ellen, új eredményekért. Építik gyárukat, országukat, — új, szép életüket...

Sásdi Tibor